

FRIHETEN

Nr. 41. KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

Forsyningene våre —

Av en eller annen grunn har «minister» Blehr funnet det «riktig» å gi en «orientering om forsyningene i landet. Det ble til en «stor» tale. I alle fall var avisoverskriftene store, svært store. De lignet kommunikene fra en viss kant og gikk ut på at vårt ernæringsgrunnlag var sikret for et år framover. Men så ble en mer og mer fortenkt etter som en leste gjennom teksten, og til slutt måtte en leser som ikke hadde andre håp enn forsyningsministeren og hans gellikker være i sterk tvil om sin eksistens til neste jul. Sukker opplyser «ministeren» har vi til i mai, smør skal vi få hvis sildefisket blir bra i 1943, vårt ferskfiskbehov vil «antagelig» bli dekket, heter det. Det kommer an på tyskerne. Blehr gjør merksam på at litt må jo de også ha igjen for sitt storsinn. Det som ft. er mest aktuelt er smøret. Her har vi til dekning en måned framover. Resten har Blehr lovet i håp til tyskerne, som også lover oss 180.000 tonn rug. Med dette krever de at vi skal være takksame for storsinnet. At landet ikke var brødfødd sjøl, er noe nasistene ikke trenger å opplyse oss om. Men regjerin-

gen hadde sørget for et kriselager for minst TO ÅRS normalforbruk av alle matvarer. Det var nyttigere i få opplysning om hvor disse har tatt vegen. I 1934 avlet vi sjøl vell 350.000 tonn korn medreknet det som gikk til kufor. Det ble innført noe mer enn dette kvantum. Vi reknet da med å ha nok til eget forbruk i 5 av årets måneder. Hvordan er det i dag? Akerarealet er mye utvidet sia, korn til kufor er forbudt, formalingsprosenten er satt sterkt opp, brødrasjonene er en tredjedel av normalforbruket. Så kan da hvermann rekne etter sjøl. Vi insinuerer ikke at vi vilde brødfø oss sjøl i dag men det blir neppe mye å takke tyskerne for. Med omsyn til kjøtt, fisk, egg osv. sto vi langt sterkere. Hvordan er det med det i dag? Og fisken? Hva smørsituasjonen nå angår har vi ofte fått litt fra Danmark etter handelsavtale. Det blir på brygga beslaglagt av tyskerne. Det siste var 160.000 kg til Oslo for en måneds tid sia. Sverige tilbød oss sukker i sommer. Quisling sa flott nei takk. Potetsituasjonen siste periode unnskylder Blehr med frosten. Vi vet det. Det sto kjempemessige vognladninger og fraus til stein i 15—20 grader kulde på grunn av tysk ansvarsløse.

Et tilbaketog. 1 desember i fjor vedtok «myndighetene» at bare læger som tilhørte lægeforbundet, dvs. ns, hadde rett til å praktisere for sosialtrygda, trygdekasse osv. Dette visste seg ugjennomførlig, da kvaksalverne innom «forbundet» for størsteparten var udugelige og det hele ble bare rot. Nå nylig er forbudet opphevet. NS vilde boykotte norske læger. Men det gikk tvert om.

De tyske kommunikeene har nesten blitt en vitenskap for seg sjøl, og en ganske lystig vitenskap å studere — I sommer lod alle tyske meldinger kraftig og kategorisk. Fra stridene om Stalingrad tar vi utklipp som: „Tysk gjennombrudd ved Stalingrad“, „Tyskerne trengt inn i forstedene“, „Tysk kile gjennom Stalingrad“, „Tyskerne har stormet Stalingrad sentrum“, „Storparten av det sørlige Stalingrad på tyske hender“, „Storparten av det nordlige Stalingrad stormet“, så en rekke meldinger om „storming“ av fabrikkstrekene, flere meldinger om „Stalingrads skjebne beseglet“ eller lign. Men så går det noe tregere. Det kommer ei tysk melding om „Tysk oppmyking“ av restbyen, men det hjelper framleis ikke. Etter en rad meldinger om at „kampene fortsetter“ får en brått vite at byen ikke er aktuell som krigsmål lenger, samtidig som andre meldinger forteller om russiske offen-

Det måtte jo erstattes på nytt. Av hvem? Vi forstår så godt at «ministeren» vil stimulere vår takknemlighet med ei flaske brennevin ekstra, men det må nok være sterkere enn det slaget vi har drukket av hittil om vår takknemlighet skal være en stund

siver som nettopp går ut fra denne fronten. Gjennom de siste russiske offensivene har tonen i tysk presse vært en annen. Overskrifta er framleis kraftig nok, men ser en vell etter i teksten under. Kommer det alltid en liten modifikasjon som brått ødelegger hele inntrykket av overskrifta. En skjønner det har vært vanskelig å dikte for Goebbels. Det kan f.eks. være en modifikasjon som 27 novbr. om „lokale russiske gjennombrudd over hele linjen“ - sjølsagt med hensynsløs sløsing med mennesker osv., men tyskerne må ikke vente noen avgjørelse straks av den grunn. Eller som 29 nov. meldinga om at russerne er slått på „forskjellige“ avsnitt, eller ei anna melding om at „lokale“ angrep er slått tilbake. Hermed behøver de jo ikke akkurat å ljuge, det heter jo bare „forskjellige“ og slett ikke „alle“ avsnitt, og det hetet jo bare „lokale“ angrep. Den 21 nov. vinner russerne resultater „uten strategisk betydning“ og den 24 har de hatt „ubetydelige terrengvinninger“. Den „iskalde ro“ i Berlin er alltid noktern. Kom ikke her. Åpenlyse sjølmotsigelser er vel ikke noe å bry seg om, som meldinga om at det tyske forsvar er i ferd med å fa overtaket i øst etter at vi hver dag i lengre tid har lest at „samtlige“ åtak var brutt sammen. Under de alliertes offensiv i Afrika, ble tyskerne rett nok bekymret - ikke for seg sjøl, men for det franske «imperium». Fan skulde jo bli engstelig over at det brenner i første klasse når en sjøl bor i andre. Men høstens morsomste melding er likevel denne: «Rommels tilbaketrekning har fullstendig lammet den allierte offensiv i Afrika».

Friheten nr. 41, 1942.

Stabsjef Lutze har gjestet Norge. Slike besøk av tyske bandidter har gjerne betydd ubygge for oss, men denne gangen skulde en ta fatt på norske meningsfeller som ikke hadde ofret saka så pass oppmerksomhet at de har meldt seg til østfronten. Disse fikk et hardt oppgjør på et «hird»møte i Stortingsgata 20. Vi har aldri hatt annet enn forakt til øvers for det kryp som kaller seg «hird» i dag. Det ser ut til at deres tyske frender mener det samme. Gå og se overlegne ut, terrorisere sjuke og gamle med tyske bajonetter framfor seg, det kan de. Men å ofre noe sjøl er de for feige til. Na måtte likevel en hel del pakke kofferten og ta toget østover snarest mulig.

Det må også være hyggelig for disse individer å høre meldinga om at den såkalte «norske» legion ikke eksisterer mer, heller ikke Jonas Lies stolte politiavdeling av «germanske ss Norge» som marsjerte så stolt gjennom Estland for kort tid sia. Tyskerne har sjøl meldt at eventuelt gjenlevende medlemmer av disse enheter er innlemmet i tyske avdelinger. For en gangs skyld fikk Quisling rett. Karene har gjort det norske politi ære - eller i alle fall en stor glede.

Det er svært så aksemaktene går omkring med «urokkelig visshet om seieren» nå om dagen. En har snart ikke avistyper store nok til så mye «visshet». I Italia skal vissheten være særlig sterk, særlig mellom arbeiderbefolkningen. I alle fabrikkene har Musse innført standrett. Det er skyting på stedet for å forlate arbeidet - også for å søke dekning under lufttåtak. Luftvernmannskapene er satt under militære straffelover.

Vi kommer rett som det er på sporet av et av de ynkelige individer som har funnet ut at den beste måten de kan nytte tia på er å berike seg på arbeiderbefolkningens og andre landsmenns nød. Disse folka har vært «lure» nok til ikke å stå i ns, tvert om. De gir seg gjerne ut for å være de ivrigste «jössinger». Det er en broket blanding fra alle slags «entreprenører» til private hekere som selger dårlige matvarer for blodpriser «under disken». Disse entreprenørene, enten de nå er «krisemillionærer» eller av «god» gammel familie, har ikke bare grunnet sin eksistens på fiendens utbytting av nordmennene, men er med sin byggevirksomhet fiendens sterkeste støtter i vårt land. Sine svimlende fortjenester plasserer de i norske realverdier, som jord, skog, gårder osv. for å kunne drive utbyttingen videre under andre tilbove. Det skal ikke finnes noen rettferdiggjørelse for slike forredere. En arbeider som med standrett, arrestasjon av familien osv. er truet til å arbeide på et tysk anlegg står vi solidariske med som med alle de ulykkelige krigsfanger fra underkuete og «mindreverdige» folk som er i samme stilling. Men de som i grisk egeninteresse tjener dikektorgasjer hos sitt lands fiender, som kjøper skinnkåpe til 4000 og diamanter til 20.000 til sin kone osv., de har i si tid andre ting i vente. I samme stilling kommer de lyssky småhekere. Det er slike som sammen med fienden metter sitt liv av vår nød.

Vi skal som sagt ha et øye med dem og stille dem ansikt til ansikt med sine landsmenn. Skulde herrnene i sin iver beære oss med litt angiveri, bør

de helst ikke blande prispolitiet inn. Vi nevner i dag en liten familie ute på Abildsø som er glad i litt «ekstra-fortjeneste». De er «gode» jøssinger, men gjør alt for at politiet skal få tak i forfulgte landsmenn, melder gjerne fra om de aner noe mistenkelig. Skulde ikke myndighetene belønne en slik enestående lovlydighet, skal vi sikkert ta oss av saka sjøl når den tid kommer.

Spania. Spania er atter i brennpunktet. På grunn av den militære situasjon i verden har Franco måttet gå til mobilisering. Som kjent har landet levd som på en vulkan sia Franco med tysk og italiensk hjelp slo ned den demokratiske revolusjonen i 1939. De indre motsetninger har ofte slått ut i lys lue enkelte steder. Det har hele tia foregått et velorganisert underjordisk arbeid av den demokratiske fronten og fra tid til annen har vi lest om massehrettelser og annen terror. Tilstanden for Franco er alt annet enn lett. På grunn av sin økonomiske avhengighet av USA har han ikke kunnet slutte seg til sin åndsfeller nasismen helt, og på grunn av den økonomiske hjelp som Tyskland og Italia IKKE kan gi, kan han ikke bryte med USA heller. De allierte har nå erklært at deres offensiv i Afrika ikke vedrører spansk Marokko og Spania har gitt de allierte et velvillig svar på dette. Ryktet om at aksemaktene har gitt Spania samme løfte, er dementert i Madrid, og det spanske dementi atter dementert i Berlin. Når Franco derfor mobiliserer er det i nervøsitet for landets nordgrense. Derfor er det at han vesentlig har måttet mobilisere tidligere

fridomskjempere i folkefrontens arme, sikkert et tungt steg for generalen som nå aner undergangen av sitt eget tyranni.

Under hakekorset. I Hellas er 20 unge gisler nylig skutt for et bombe-atak på det tyske kvarteret i Aten. Det kom til åpenlyse demonstrasjoner i gatene med trussel om hevn da folkene ble ført til retterstedet.

I Tsjekoslovakia er 18 personer skutt for «høgforrederi».

I Graz er 8 østerrikere skutt for «kommunistisk virksomhet».

I Aftenp. kunne en for ei tid sia på bortgjemt plass lese følgende korrespondanse fra Berlin av Theo Findal: «Ulyst til arbeid gagnar fienden - er det prinsipp som har vært bestemmende for en rekke domsavsigelser i forskjellige tyske byer i den senere tid. Mannlige og kvinnelige arbeidere er dømt til fengselsstraff på grunn av skofting og skulking fra arbeidet. Vi trodde ikke en slik utglidning var mulig i en heimefront som iflg. Goebbels er helt kompakt.

Så ønsker vi tilslutt alle våre kamerater en RIKTIG GOD JUL — — Vi trenger jula i år som ellers - ja kanskje mer enn før. Den setter også krav til oss. La tanken gå til dine kamerater - de fredløse - som er fangenskap eller kanskje ikke er mer. Men la det ikke bare bli med tanken, Jula skal også i år minne oss om at det finnes andre livsverdier enn grønne klær og militærstøvler. Men glem derfor ikke disse et øyeblikk!